

OSZCZĘDNOŚĆ

Organ „Związku Galicyjskich Kas Oszczędności“

Wychodzi w połowie każdego miesiąca.

Redaktor

Dr. Zygmunt Gargas.

Redakcyja i Administracyja

Lwów, ulica Lelewela 1. 5.

Prenumerata

roczna z przesyłką pocztową 5 kor.

Ogłoszenia

70 kor. za stronę, przy powtarzaniu odpowiedni opust.

TREŚĆ: Dr. L. Caro: W sprawie ukrajowienia pocztowej Kasy oszczędności. — Intabulacyja prawa poszukiwania nafty a Kasa oszczędności. — Dr. Z. Gargas: Podstawa opodatkowania przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków w ustawie a w rozporządzeniu wykonawczem. — Notatki. — Ruch wkładek za miesiąc grudzień 1905. — Inzeraty. — Bilanse Galicyjskich kas oszczędności.

W sprawie ukrajowienia pocztowej Kasy oszczędności.

Najważniejszą dziś sprawą krajową — to sprawa włościańska. Połączenie obszarów dworskich z gminami, zmiana ustawy drogowej, w dalszym rzędzie utworzenie zagród włościańskich lub dóbr rentowych, powołanie do życia zawodowej organizacyi rolników, kolonizacyja wewnętrzna przy pomocy częściowej, arondacyjnej parcelacyi większych posiadłości, i nie na samym szarym końcu reforma kredytu włościańskiego — oto sprawy, które w najbliższym czasie zaprzęgnąć muszą całą uwagę naszych ciał ustawodawczych

Potrzebie kredytowej włościanina zaradzić nie może ani instytucyja centralna w rodzaju smutnej pamięci Banku włościańskiego*), ani najdalej idąca decentralizacyja w pozbawionych sumiennego i bezinteresownego kierownictwa gminnych kasach pożyczkowych. A jednak czyż podobna zapomnieć o tem, że nietylko kasy Raiffeisena, ale i Banki ludowe szkockie dlatego właśnie tak znamienite oddają usługi ludności włościańskiej, że znają dłużnika, że mogą wykonywać kontrolę nad użyciem funduszków przezeń wypożyczonych, że oszczędzają mu czasu i kosztów? Czyż można z drugiej strony pominąć fakt, że *Crédit agricole* w Paryżu, podobnie jak Banki związkowe kas Raiffeisenowskich w Niemczech są również instytucyjami centralnymi, eskontującymi weksle związków lokalnych, rezerwoarami gromadzącymi fundusze lub wypożyczającymi je znowuż w innych bankach, n. p. we Francyi w *Banque de France* i rozprowadzającymi je następnie tysięcznymi arteryami po całym kraju? Chodzi więc o to, aby połączyć zalety kierunku jednego i drugiego: bogactwo funduszków i umiejętność niemi szafowanie ucziwych Banków centralnych

*) Por. w tym względzie wyborne wywody w rozprawie St. Madeyskiego: „Krajowy zakład hipoteczny dla włościan“. (*Przegląd Polski*, 1879 r., I), tudzież mój „Bank włościański“. (*Ekonomista Polski*, 1892).

z tanią, szybką, zastosowaną do potrzeby i osobistych przymiotów dłużnika praktyką związków lokalnych. Ale jak? Naszem zdaniem, możliwem to jest tylko przy pomocy państwa. Jeszcze w r. 1867 członek północno-niemieckiego parlamentu, Wagnier, domagał się założenia państwowych Banków hipotecznych, dla kredytu rolniczego. Do zużytkowania w tym celu najlepiej nadają się, naszem zdaniem, olbrzymie fundusze pocztowej Kasy oszczędności, nagromadzone w rękach państwa.

W przeciągu 10 lat istnienia tej instytucyi w Austrii blisko milion ludzi (913.447) umieszczało kapitały swoje w tej kasie. Przeciętnie na każdego wkładającego przypadało w r. 1883: 11 złr., w r. 1892: 32 złr. Rok 1892 zamknięto czystym zyskiem 1,139.884 złr 86 ct. W samej Galicyi było z końcem roku 1892: 659 urzędów pocztowych, sprawujących oraz czynności filij pocztowej Kasy oszczędności; przypadała więc jedna filia na 119.2 □ km., a na 10.027 mieszkańców. W ciągu dziesięcioletniego istnienia pocztowej Kasy oszczędności, wydano w Galicyi książeczek wkładkowych 170.367. Suma wkładek wynosiła w Galicyi w r. 1883: 473.772 złr. 68 ct., w r. 1892: 1.721.832 złr. 77 ct.; suma zwrotów wynosiła w Galicyi w roku 1883: 167.444 złr. 23 ct., w r. 1892: 1,479.434 złr. 71 ct. Przypadało więc w przecięciu na jedną wkładkę w roku 1883: 2 złr. 90 ct., w r. 1892: 11 złr. 48 ct.; na jeden zwrot w roku 1883: 10 złr. 33 ct., w r. 1892: 32 złr. 67 ct. Z 150.038 wkładek przypadało wkładek niżej 50 ct. 33.851, od 50 ct. do 1 złr 29.073, niżej 5 złr. 46.358; trzy czwarte wszystkich wkładek galicyjskich wynosiły przeto mniej, niż 5 złr., czyli pochodziły od najuboższych warstw społeczeństwa.

Czyż wobec tego nie jest rzeczą najsprawiedliwszą, aby państwo, funduszami od biednych zaczerpniętymi, raczej biednym przychodziło z pomocą, niżliby podtrzymywało kredyt swój skupowaniem rent i zarabiał, jak pierwszy-lepszy bankier na niższe lub wyższe papierów wartościowych na giełdzie?

Zbyt pilnie jednak strzegą liberałowie niemieccy użycia funduszków pocztowej Kasy oszczęd-

ności na zakupno walorów — nie chcą żadną miarą dopuścić nawet udzielania pożyczek hipotecznych i eskontu weksli pierwszorzędnych pod pozorem, że państwo naraziłoby się na ryzyko, mimo, że z tych samych interesów wszystkie Banki prywatne świetnie odnoszą korzyści i wysokie rozdzielają dywidendy. Cóżby więc dopiero powiedzieli o lokacyi funduszów w tak „niepewnym” interesie, jak kredyt włościański!

Zbyteczną będzie tu zapewne uwaga, że interes ten nie jest wcale „niepewny”, a świetny rozwój kas Raiffeisenowskich, z których dotąd ani jedna nie zbankrutowała, i w których bankierowie niemieccy w czasie wojny z Francją (1870 r.) lokowali wycofane z innych Banków kapitały, najwymowniej chyba tego jest dowodem.

Dlatego za najwłaściwsze uważalibyśmy u krajowienie poczty i utworzenie przy niej krajowej pocztowej Kasy oszczędności. Dziś zarabia państwo w całej monarchii na pocztach i telegrafach corocznie przeszło trzy miliony złr. (w szczególności biorąc za podstawę obliczenia preliminarze budżetowe za 1889 r. 3,775.900 złr., za 1890 r. 3,170.000 złr., za 1891 r. 3,529.800 złr.). W Galicyi specjalnie na pocztach państwo traci. I tak zestawienie prelimitowanych wydatków za r. 1890 w kwocie 2,580.260 złr. z dochodami w kwocie 2,523.890 złr. wykazuje deficyt 56.370 złr., a prelimitowanych wydatków za rok 1891 w kwocie 2,632.110 złr. z dochodami w kwocie 2,619.220 złr. wykazuje deficyt 12.990 złr. Budżet austriacki przeto nie poniósłby żadnego uszczerbku, odstępując zarząd poczt i telegrafów krajowi, przeciwnie kraj wzięłoby musiał na siebie jeszcze pokrycie nieznanego deficytu. Zyskałby natomiast nie tylko pod tym względem, że ważny dział administracji państwowej przeszedłby w zarząd kraju, ale i pod tym, że odąd przynajmniej złożone w Galicyi w pocztowych Kasach oszczędności fundusze mogłyby być tylko w połowie obrócone na zakupno papierów lokacyjnych, w drugiej zaś połowie na eskont pożyczek w powstać mających instytucjach powiatowych.

Funduszów pocztowej Kasy oszczędności można użyć śmiało i bez obawy jakiegokolwiek straty na pożyczki dla włościan. Instytucyom powiatowym, stojącym pod ścisłym zarządem wydziałów powiatowych, należałoby przyznać prawo egzekucyi politycznej i w sprawach niżej 50 złr. uwolnienie poddań od należności stemplowych. Prośbę o pożyczkę wraz z potrzebnymi dokumentami można by wnosić w najbliższym urzędzie pocztowym, który przesłałby ją następnie po zaciągnięciu o petencie opinii od osób zaufanych w gminie do kasy powiatowej. Decyzja co do udzielenia pożyczki należałaby wyłącznie do Kasy. Wypłata uchwalonej pożyczki, tudzież przyjmowanie rat na jej pokrycie, również odbywałoby się w najbliższym urzędzie pocztowym, który oczywiście musiałby zatrudniać znacznie więcej urzędników. Ponieważ dzisiaj pocztowe Kasy oszczędności opłacają od wkładek 3%, więc pobieranie 6% od dłużników pokryłoby zwiększone koszty administracyi, tudzież ewentualnie, choć w razie egzekucyi politycznej zupełnie nieznaczne, ryzyko; wobec zaś drobnych kwot pożyczkowych, o któreby chodziło, procent ten wcaleby nie obciążał dłużników. Kasy Raiffeisenowskie zadawalniają się $\frac{1}{4}$ — 1% różnicy między stopą procentową pobieraną, a opłacaną i wychodzą na swoje; projektując 3% różnicy, jesteśmy pewni, że kasy powiatowe znaczne wykazywałyby zyski i nawet przy dzisiejszej nieograniczonej zdolności pożyczkowej, mogłyby zawsze prolon-

gować weksle dłużnikom, ile razy tego istotna zasłaby potrzeba. W ten sposób pocztowa Kasa oszczędności mogłaby długo-terminowe weksle kas powiatowych eskontować po 4%, t. j. zawsze jeszcze z zyskiem 1%, zostawiając nadwyżkę 2% kasom powiatowym.

Oto w szerokich ramach zakreślony projekt reformy kredytu włościańskiego za pomocą funduszów naszych, bo od oszczędnej ludności naszej płynących, lecz niestety, dzięki manchesterskiej logice Wiednia i spaczonym pojęciom ekonomicznym liberalnego obozu z żywszego obrotu usuniętych.

Dr. Leopold Caro.

Intabulacya prawa poszukiwania nafty a Kasa oszczędności.

Kasa oszczędności miasta Sanoka udała się do Związku galic Kas oszczędności z prośbą o wydanie opinii, czy intabulowane prawa poszukiwania nafty i innych ziemnych minerałów na drobnych realnościach włościańskich są takim ciężarem, po którym nie może Kasa oszczędności udzielić pożyczki hipotecznej.

Prawie $\frac{2}{5}$ małych realności włościańskich naszego powiatu i sąsiednich powiatów, ciągnących się wzdłuż Karpat, pisze Kasa sanocka, obciążonych jest takim prawem na rzecz różnych Towarzystw naftowych, krajowych i zagranicznych oraz poszczególnych osób.

Zgłaszającym się włościanom o pożyczki hipoteczne, a mającym obciążone swoje realności prawem poszukiwania nafty, albo odmawiamy udzielenia pożyczki hipotecznej, albo też stawiamy za warunek, że właściciel intabulowanego prawa naftowego, musi dać dla pożyczki Kasy oszczędności cesę pierwszeństwa hipotecznego, co w wielu wypadkach dopiero drogą procesu wywalczać potrzeba; ten warunek wykonać — przychodzi dla klientów naszych z bardzo wielką trudnością i kosztem, bo albo nie jest wiadomem miejsce zamieszkania właściciela prawa naftowego, albo to jest instytucya zagraniczna, z którą korespondencya i rok cały przeciągnąć by się mogła. Wobec takich trudności i kosztów, tracimy bardzo dobrych klientów, którzy zamiast taniego kredytu, napotykać w Kasie na takie trudności, że w lą się wyrzec pożyczki.

Sąsiednie Kasy oszczędności i c. k. Sądy, jako Kasy sieroce, udzielają pożyczek hipotecznych po zaintabulowanym prawie naftowym, wychodząc z tego założenia, że realność włościańska obciążona prawem naftowym, owszem zyskuje na wartości, gdyż w razie wybuchu nafty, poszczególni właściciele mają zastrzeżone procenta i w wielu wypadkach ciągną z tego bardzo ładne dochody.

Dotychczas o ile możności staraliśmy się uzyskać cesę pierwszeństwa dla pożyczek Kasy oszczędności, ale też w wielu wypadkach odmówiliśmy udzielenia pożyczki hipotecznej bardzo dobrym klientom właśnie z powodu braku uzyskania deklaracyi pierwszeństwa, którzy to klienci w innej Kasie oszczędności lub w c. k. Kasie sierociej otrzymali żadaną pożyczkę po intabulowanym prawie naftowym.

Jeżeli byśmy i nadal tak postępować mieli, to w krótkim czasie stracimy całą dobrą klientelę tu-tejszego powiatu, którzy zamiast u nas, w innych Kasach oszczędności szukać będą taniego kredytu.

Wobec zatem naprowadzonych faktów i okoliczności, zmuszeni jesteśmy upraszać Świetny Związek o wydanie zasadniczej opinii, jak w przyszłości

postępować należy przy udzielaniu kredytu hipotecznego na male realności włościańskie, gdyż według naszego zdania, jeżeli Sądy, jako Kasy sieroce i inne Kasy oszczędności udzielają pożyczek hipotecznych na drugie miejsca a to bezpośrednio po zainstalowaniu prawie poszukiwania nafty, aby i nasza Kasa oszczędności nie robiła wyjątku, bo w takim razie zamiast rozwinąć się i odpowiedzieć swemu zadaniu, stracilibyśmy całą dobrą klientelę i zmuszeni byłibyśmy operować więcej w kredycie wekslowym.

Jeżeli są jakieś zasadnicze postanowienia, że nie wolno instytucjom o popularnem bezpieczeństwie udzielać kredytu hipotecznego na realności włościańskie obciążone prawem poszukiwania nafty i innych ziemnych mineralów, serw tutajmi k ścielnymi i t. d., w takim razie i my nadal do tego orzeczenia stosować się będziemy.

Podajemy to pismo Kasy sanockiej i prosimy naszych Czytelników o przesyłanie nam swych opinij w tym kierunku. Opinię Związku podamy w następnym numerze

Podstawa opodatkowania przedsiębiorstw, obowiązanych do publicznego składania rachunków w ustawie a w rozporządzeniu wykonawczem).

(Ciąg dalszy.)

Od tej umowy wymierzono Bankowi należyżość za cały 40-letni okres czasu w kwocie 20.000 K. kiedy towarzystwo się ukonstytuowało a Bank uwiadomił skarb kolejowy że odtąd wszelkie prawa i obowiązki płynące z kontraktu z koleją zawartego, przechodzą na to towarzystwo, wymierzono towarzystwu po raz wtóry całą należyżość od umowy z zarządem kolejowym w kwocie około 20.000 K. bez równoczesnego odpisania należyżości Bankowi hipotecznemu. Należyżość tę, towarzystwo amortyzuje w ten sposób, że co roku umarza z niej pewną kwotę, administracja podatków uznając jednak należyżość za wydatek podlegający postanowieniu §. 94 a) podciąga owo umorzenie ponownie pod opodatkowanie¹⁾.

W pozycjach wydatków, to rozp. wyk. rozszerza sztucznie to pojęcie do kosztów połączenia z pozyskaniem kapitału jak stemple, należyżości za kotowanie, druki i anonse itp. A nad faktami takimi ubolewać należy tem bardziej, że przeciw tego rodzaju wydatki trudno chyba uważać za powiększenie swego stanu majątkowego, raczej za jego umniejszenie. Podobnie trudno znaleźć oparcie w ustawie dla wznowień „należyżości ubocznych” połączonych z tzw. obsługą kapitałów, co zresztą uznał kilkakrotnie sam Trybunał administracyjny. Tak w orzeczeniach z dnia 4. lipca 1901 L. 4636, 4631 i 4633 Budw. Nr. 407, 408 i 411, orzekając, że po myśli §. 94 c kwoty, które mają być doliczone do bilansowych nadwyżek, muszą być świadczonemi odsetkami biernymi, pod które jednak nie można podciągać wydatków ubocznych, połączonych ze świadczeniem tych odsetek biernych jak należyżości stemplowe od kuponów koszta połączone z realizacją kuponów itp.

Co się tyczy poborów członków zarządu jak rady zawiadowczej, rady nadzorczej dyrekcyi itd. (tantyemy, marki obecności, remuneracye itd.) to ustawa wychodzi z tego założenia, że pobory tego ro-

dzaju, jeśli pochodzą z nadwyżek bilansowych, nie są pozycjami, które można policzyć, lecz tworzą pewien rodzaj rozdziału zysku a stanowisko to zdaje się podzielać nawet samo rozp. wyk. w art. 14 u. 6. 7.¹⁾ Mimo to jednak art 20 u. 2 uznaje remuneracye przyznane członkom zarządu przedsiębiorstwa ogólnie za takie, których nie można policzyć bez względu na to, czy one tworzą darowiznę, czy też pochodzą z pewnego zobowiązania się towarzystwa. W praktyce władz podatkowych są często uważane za pozycye niepotrącalne, także stałe statutowo lub umownie oznaczone pobory, członków rady zawiadowczej jak i kierowników przedsiębiorstwa, dyrektorów, członków komitetu wykonawczego, dyrektorów centralnych i generalnych itp. jeśli oni należą zarazem do zarządu, a podobnie i podatki i należyżości od takich poborów jak i pobory i remuneracye innych urzędników, w końcu także należyżości od umów służbowych, jeśli przedsiębiorstwo wydatki takie pokrywa z własnych fundusżów, co wprost przeciwnie się ustawie.

A dzieje się to, mimo tej okoliczności że władze wymiarowe uważają protokoły rady zawiadowczej, których są pisemnie ustalone uchwały, przynajmniej jakieś wynagrodzenie dla członków rady zawiadowczej prowadzących czynności, dla umów o czynności służbowe podlegającą obowiązkowi należyżościowemu i żądają opłacenia należyżości, przepisanej dla umów służbowych. Ponadto przypisuje się członkom rady zawiadowczej od ich stałych poborów, przekraczających kwotę 3.200 złr. podatek pensyjny I w tym wypadku przeto uznaje się zaistnienie stosunku służbowego. Mimo to więc, że w tylu różnych kierunkach stałe wynagrodzenie członków rady zawiadowczej traktuje się jako pobory służbowe, pozycyi tych nie uznaje się przy podatku zarobkowym za potrącalne. To też Trybunał administracyjny w orzeczeniach z dnia 17. Stycznia 1900 l. 746. Budw. Nr. 13646 i z dnia 5. Października 1900 orzekł, że ani ustawa ani rozporządzenie wykonawcze nie daje żadnej podstawy dla twierdzenia, że przynależność funkcjonariusza wynagradzanego za swe czynności do zarządu towarzystwa akcyjnego zasadniczo wyłączałyby uznawanie tego stałego poboru jako pozycyi potrącalnej a postanowienie §. 94 e) żąda tylko wyeleminowania wydatków, uczynionych dobrowolnie na rachunek przedsiębiorstwa, o ile wydatki tego rodzaju nie podpadają pod wyjątki w tymże przepisie ustawowym pozytywnie unormowane.

Jeśli przeto, wydatki uczynione dobrowolnie przy wypośrodkowaniu podstawy opodatkowania nie należy wstawiać do bilansu jako podstawy opodatkowania, względnie wyłączać z pozycyi biernych bilansu, to z tego wynika a contrario, że wydatki, połączone z obrotem przedsiębiorstwa, o ile zostały uczynione w wykonaniu prawnego zobowiązania należy traktować jako pozycye biernie także, dla rozkładu podatków przy utworzeniu bilansu, nie należy więc wciągać do podstawy opodatkowania. Jeśli rozporządzenie wykonawcze powiada dalej, że prócz podatku zarobkowego, także i podatek gruntowy, budynkowy i rentowy wraz z dodatkami, stanowić winny niepoliczalne pozycye wydatków (art. 21 u 3 itp.) to przepis ten rozp. wyk. stoi w wyraźnej sprzeczności z postanowieniem §. 94 f.) i polega na niewłaściwej interpretacji przepisu §. 95 b. ustawy, który stanowi

¹⁾ Sprawozdanie Wydziału krajowego tyczące się wadliwego wykonywania ustawy z przepisów podatkowych i należyżościowych j. w. str. 10.

¹⁾ Por. cytowaną powyżej petycyę związku austr. przemysłowców.

że przychody czyste, z przedmiotów podatku gruntowego i budynkowego, należy potrącić od bilansowych nadwyżek w tej wysokości, w której one stanowią podstawę wymiaru podatku gruntowego i budynkowego.

Za taki przychód czysty od domów, uznaje art. 16. rozp. wyk. czynsz, podlegający podatkowi, tj. umniejszony o koszty utrzymania i amortyzacji. Nie ulega jednak wątpliwości, że czysty czynsz najmu, przez stronę za używanie przedmiotu najmu uiszczony a przez właściciela domu do opodatkowania zeznany, zwany także czynszem czystym, tak jak on się przedstawia, po wydzieleniu należności wodnych, kosztów oświetlenia, podatku czynszowego i szkolnego, stanowi podstawę opodatkowania podatkiem budynkowym. Jeśli z tego sprostowanego, rzeczywistego lub czystego czynszu zostanie wydzieloną pewna kwota na koszt utrzymania i amortyzacji, to nic nie zmienia tego stanu rzeczy, że podatek budynkowy trafia cały przychód budynku nie zaś jakąś część jego.

Wydzielenie tych kosztów utrzymania i amortyzacji w wysokości 15 lub 30% czystego czynszu jest w ogóle fikcją, bo mogłoby zresztą równie dobrze nastąpić w tej formie że tych kosztów by nie wydzielono a podatek przypisywanoby nie w wysokości $26\frac{2}{3}\%$ lecz w wysokości $22\frac{2}{3}\%$ względnie nie w wysokości 20% lecz w wysokości 14% od „sprostowanego“ czynszu a podatek nie utraciłby nic ze swej nadmiernej wysokości. Postanowienie rozp. wyk. wedle którego należy wydzielić z podstawy opodatkowania tylko czynsz podlegający podatkowi, nie zaś czynsz sprostowany czyli czysty, tem samem zaś włączyć należy w całości lub częściowo do podstawy opodatkowania podatkiem zarobkowym różnicę 15% względnie 30% nie jest przeto zgodne z ustawą. Tego rodzaju opodatkowanie podwójne jednego i tego samego przychodu podatkowego dwoma państwowymi podatkami przychodowymi, z których każdy wykazuje tak nadmiernie wysoką stopę procentową, nie może leżeć w intencjach ustawodawcy, pomijając już okoliczność że w bardzo wybitnej mierze sprzeciwiłoby się interesom przemysłu i handlu.

Postanowienie rozp. wyk. (art. 16.) chce atoli przychód z realności, mający być wydzielonym z podstawy opodatkowania, umniejszyć nie tylko o wspomniane powyżej koszty utrzymania i amortyzacji, ale nadto także o podatki realne wraz z dodatkami w końcu także o kwotę przypadającą na uiszczenie ekwiwalentu należyciowego.

W prawdzie i wedle rozp. wyk. (art. 21) podatki realne wraz z dodatkami należy w ogóle uważać za policzalne pozycje wydatkowe, atoli rozp. wyk. sądzi że nie jest to wskazane a to ze względu na potrzebę usunięcia możliwości z tąd wynikającej podwójnego zarachowania.

I Trybunał administracyjny wyraził podobny pogląd w orzeczeniu z dnia 17. stycznia 1900, L. 746. Budw. Nr. 13.646 oświadczając, że wydzielenie podatku domowo-czynszowego z podstawy opodatkowania, z tego względu nie jest dopuszczalne ponieważ wedle §. 95b) przychód z przedmiotów podatku budynkowego należy wydzielić z podstawy opodatkowania, podatkiem zarobkowym specjalnym, nie stanowi przeto przedmiotu tego opodatkowania, z czego wynika, że i podatki obciążające ten przychód, nie mogą być wyłączone z podstawy opodatkowania podatkiem zarobkowym specjalnym. Atoli ten pogląd Trybunału administracyjnego nie da się żadną miarą utrzymać. Wszak wedle rozp. wyk. różnica między czynszem „spro-

stowanym“ a czynszem „podlegającym obowiązkowi podatkowemu“, o ile nie pokrywa się z kosztami utrzymania i amortyzacji, może być poddana podatkowi zarobkowemu.

Przy przychodach z gruntu może w miarę okoliczności wchodzić do podstawy opodatkowania podatkiem zarobkowym specjalnym, kwota bardzo znaczna i bardzo znacznie przewyższająca katastralny przychód czysty, który wedle rozporządzenia wykonawczego miałby być wydzielony. Wydzielenie drobnego katastralnego przychodu, nie usprawiedliwia wcale niepoliczania podatku gruntowego, na tej podstawie wymierzonego. I podatek gruntowy ma trafić cały przychód gruntowy a nie tylko katastralny czysty przychód.

Z tego wynika, że podatki gruntowe i budynkowe tylko wówczas w najgorszym razie nie mogą stanowić policzalnych pozycji wydatkowych, jeśli z drugiej strony, cały przychód gruntowy i budynkowy zostanie z dochodów wydzielony. Jak długo bowiem budynki i grunta choć należą do jakiegoś przedsiębiorstwa przemysłowego są już obciążone przychodowymi podatkami budynkowymi i gruntowymi, tak długo należy te podatki bezwarunkowo uważać za podatki, obrotem spowodowane. Ze zaś przychody z realności nie podpadają pod podatek zarobkowy nie wynika z tego bynajmniej, że dotyczące podatki realne nie stanowią policzalnej pozycji wydatkowej. Ze względu na to, że §. 94 f) tylko podatek zarobkowy wraz z dodatkami nie uznaje za dupuszczalny, możnaby co najwyżej podatek zarobkowy, od przychodów z realności, idealnie w podatkach realnych zawarty, włączyć do podstawy opodatkowania, wynikającą z tąd nadwyżkę w podatkach realnych należałoby jednak w każdym razie uważać za wydatek policzalny.

Co się tyczy w końcu ekwiwalentu należyciowego od nieruchomości, to stanowi on w każdym razie policzalną pozycję wydatkową, ponieważ jest ściśle połączony z przedsiębiorstwem zarobkowym osoby prawnej, stanowi wydatek obrotem spowodowany a przychód wprost umniejszający a ma być uiszczony nawet wówczas jeśli dotycząca nieruchomości jest zupełnie bezużyteczna i żadnego zgoła nie przynosi przychodu¹⁾.

Usunięcie tych wątpliwości względnie tych sprzeczności między ustawą a rozporządzeniem wykonawczem jest tem bardziej wskazane, że praktyka władz podatkowych jest nad wyraz chwiejna, do tego stopnia, że niekiedy każda pozycja bilansu rokrocznie zyskuje w oczach władzy podatkowej zasadniczo odmienną kwalifikację prawną, liczbą rekursów bardzo znaczna²⁾ a orzecznictwo Trybunału administracyjnego również bardzo chwiejne³⁾. Przytem co najgorsza, to orzecznictwo Trybunału administracyjnego w praktyce ma w najlepszym razie znaczenie tylko w danym konkretnym wypadku⁴⁾, choć normy prawne, wypowiedziane przez

¹⁾ *Eingabe des Bundes österreichischer Industrieller vom 30. September 1901. betreffend die Besteuerung der Aktiengesellschaften.*

²⁾ Tak od chwili wejścia w życie ust. z r. 1896 po dzień 18. września 1903. Trybunał administ. rozstrzygał 73 zażalenia nieważności, wniesionych przez akcyjne przemysłowe z powodu niewłaściwego stosowania postanowień 11. rozdziału ust. *Statistische Materialien über die Entwicklung und Besteuerung der Industrieaktiengesellschaften in oesterreich.* str. 106.

³⁾ Por. w tym kierunku *Gargas. Odsetki od podatków nieprawnie pobranych. (Przegląd prawa i administracji 1904. i 1905) i w osobnej odbite Lwów 1905 Bauer. Zwiespältige Rechtsprechung in Personalsteuerzuehen. (Oesterr. Zeitschrift f. Verwaltung 1905, str. 111).*

⁴⁾ *Licht, j. w. str. 29.*

Trybunał administracyjny mają charakter ogólny a p. minister skarbu w mowie, wypowiedzianej w Izbie poselskiej w dniu 2 grudnia 1901 oświadczył że orzeczenia Trybunału administracyjnego stanowią wyłączenie dla władz skarbowych, jeśli w tych orzeczeniach ujawnia się jakaś stała interpretacja ustawowa, dająca się od konkretnego wypadku wyodrębnić, i choć podobną wskazówkę zawiera reskrypt ministerialny z dnia 24. października 1901 L. 63787). O ile te zapewnienia p. ministra skarbu zostały jednak w praktyce należycie uwzględnione, wyjaśniła bardzo dosadnie ankieta z r. 1905, która stwierdziła ponadto wypadki tego rodzaju, jak, że jedno i to samo towarzystwo akcyjne było zmuszone w ciągu trzech lat, bezpośrednio po sobie następujących, wnosić trzykrotnie w jednej i tej samej sprawie, zażalenie nieważności do Trybunału administracyjnego, ponieważ władza podatkowa jeden i ten sam podatek zawsze na nowo przypisywała i zawsze na nowo z tem samem żądaniem występowała wobec Trybunału administracyjnego. Pomijając już okoliczność, że w ten sposób wyradza się niczem nie uzasadniona niepewność prawna, a w świetle obecnej praktyki podatkowej ciężar podatkowy towarzystw akcyjnych staje się wprost wielkością nieobliczalną¹⁾, podnieść wypada i to, że postępowanie tego rodzaju powoduje bardzo znaczne koszty, do których zwrotu jednak skarb Państwa bynajmniej nie zostaje pociągniętym. Jeśliby w ten sposób postępowała osoba prywatna, podnosząc ponownie żądania, prawomocnie uznane za bezpostawne, wówczas nałożonoby na nią grzywnę za pieniactwo. Podobnie należałoby postępować ze Skarbem Państwa, zobowiązując go co najmniej do zwrotu kosztów, takim pieniaczem postępowaniem spowodowanych. *Dr. Zygmunt Gargas*

Notatki.

Pożegnanie ustępującego dyrektora Gal. Kasy Oszczędności dr. Jana Steczkowskiego, urządzone przez urzędników Kasy, odbyło się 30. Grudnia 1905 wieczorem w lokalu Kasyna miejskiego. Ustępującego dyrektora żegnali urzędnicy uczą wspólną, w której wzięli udział: dyrektor Antym Nikorowicz, zastępca dyrektora radca Eugeniusz Pirożyński, syndyk adwokat dr. Paweł Dąbrowski i reprezentanci działu naftowego

Podczas zebrania przemówili: referent hipoteczny Filibert Czajkowski i likwidator Leopold Wilimowski, składając dr. Steczkowskiemu podziękowanie za pracę dla instytucji i jej urzędników, którym przy każdej okazji dawał dowody sympatii, troskliwości o ich przyszłość i egzystencję ich rodzin. Wyrażając życzenia równie pomyślnej, obywatelskiej i narodowej pracy w przyszłości, wręczono dr. Steczkowskiemu tablicę, ozdobioną widokiem gmachu kasy i zbiorem fotografii wszystkich urzędników tej instytucji.

Następnie odczytano pisma i telegramy osób interesowanych w instytucji, a między temi życzenia dyrektora dr. Stroynowskiego, nadesłane z Beigradu. Po odpowiedzi dr. Steczkowskiego, który w serdecznych słowach żegnał urzędników, jako „kolegów swoich“, co mu w pracy sanacyjnej i reorganizacyjnej z prawdziwie obywatelskim poświęceniem pomagali, przemawiali: dyrektor Antym Nikorowicz, imieniem urzędującej dyrekcji, radca Pirożyński, imieniem wydziału kasy i syndyk kasy

dr. Paweł Dąbrowski, poczem szereg oficjalnych przemówień zakończył urzędnik buchalteryi, Piotr Tustanowski, toastem „kochajmy się“. Przyjętemu ogólnymi oklaskami życzeniu temu, zaprotestował K. Peplowski, a motywując swe przemówienie, iż Adam Mickiewicz powiedział wyraźnie w słowach: „Szereg toastów rozpoczęto od staropolskiego »kochajmy się«, wznosił toast na pomyślność przyszłej pracy dr. Steczkowskiego w instytucji, któraby w innych rękach, zamiast pracować dla dobra społeczeństwa i kraju, mogła stać się rozsądnikiem hakatyzmu, lub innych wrogich narodowi naszemu prądów. Dr. Steczkowski, znany mowcy i ogólni od długiego szeregu lat ze swej bezinteresownej i pełnej poświęcenia pracy na polu narodowym, daje objęciem kierownictwa pewność, iż instytucja ta odpowie życzeniom i potrzebom kraju.

Zebranie zakończyło serdeczne przemówienie dyrektora Nikorowicza na cześć „Pieśni polskiej“, skierowane do grupy członków Tow. śpiewackiego „Echa“ a zarazem urzędników kasy która pod batutą Ludwika Lustiga pieśniami swemi podniosła nastrój tej domowej uroczystości urzędników Kasy oszczędności i uprzyjemniła im odsłuchaniem melodyi narodowych wieczór ten, poświęcony pożegnaniu dr. Steczkowskiego i zachęcie do solidarnej i wytrwałej pracy dla dobra instytucji i narodu.

Bank krajowy we Lwowie padł w ostatnich dniach ofiarą wyrafinowanego oszustwa. Wśród natłoku w kasie, który po 2 dniach świąt i to z początkiem roku zazwyczaj panuje, wypłacono w południe, nieznanemu zresztą mężczyźnie 20.000 kor. na asygnatę kasową bardzo zręcznie sfałszowaną. W kwadrans później szef biura, przechodząc wypłacone do południa pozycje, spostrzegł nieprawidłowość wypłaty i wkrótce przekonano się o fałszerstwie. Zawiadomiono natychmiast policję i wdrożono śledztwo dyscyplinarne i policyjno-karne.

Asygnata kasowa, którą kasie Banku przedłożono do wymiany, pochodziła prawdopodobnie z zapasu druków, przechowywanych pod zamknięciem. Numer na asygnacie, jako też stampilja były oryginalne, używane w Banku, a podpisy urzędników, mających prawo likwidowania wypłat tak doskonale podrobione, że nawet tak wytrawnemu kasyerowi, jakim jest kasyer Banku krajowego, nie mogły się nasunąć jakiegokolwiek wątpliwości.

Śledztwo prowadzone nader energicznie i przez Bank krajowy i przez policję dotychczas nie doprowadziły na ślad sprawcy.

Wypadek ten w Banku krajowym powinien być przestrożą i dla innych instytucji finansowych szczególnie w dwóch kierunkach: po pierwsze, by druki, na których się likwiduje wypłaty były pilnie strzeżone, tak by nikt niepowołany do tego nie mógł przyjść w posiadanie takiego druku, czy asygnaty (przekazki do wypłaty itd.), powtóre, że asygnaty, a zwłaszcza asygnaty do wypłaty nie powinny się z likwidatury dostawać się do rąk strony bezpośrednio interesowanej, lecz powinny iść do kasy.

Zwłaszcza w instytucjach większych, gdzie likwidatury znajdują się w oddzielnych ubikacjach lub choćby w tej samej lecz obszernej ubikacji, gdzie w dodatku zazwyczaj jest więcej interesentów, wydawanie asygnat do wypłaty wprost do rąk strony może instytucję narazić na znaczną szkodę.

Strona mając asygnatę do wypłaty w ręce, ma sposobność, czy to przez dopisanie, czy poprawienie cyfry, zmienić wysokość kwoty asygnowanej. — co kasyer zwłaszcza przy większym natłoku może bardzo łatwo przeoczyć.

¹⁾ Pr. też w tym względzie Gargas *Skutki orzeczeń Trybunału administracyjnego, Prawnik 1899.*

²⁾ A. Junk, *Die Maengel der Aktien bestuerung* (Neu Freie Presse, Nr. 14777).

Ruch wkładek w Związkowych kasach oszczędności za miesiąc grudzień 1905.

	o	Stan kapitału wkładkowego z dniem 30. listop. 1905		W ciągu miesiąca grudnia.						Różnica		Stan kapitału wkładkowego z dniem 31. grudn. 1905.			
		K.	h.	Wynosiły wkładki			wypłacono			K.	h.	K.	h.		
				stron	K.	h.	stron	K.	h.						
Bochnia . . . . . m.	4	2,995.452	24	202	68.446	86	191	196.455	43	-	38.008	57	3,012.221	43	1)
Bochnia . . . . . p.	4,4 1/2	2,263.495	56	181	113.205	74	88	32.919	01	+	80.286	73	2,343.782	29	
Bohorodzany . . . . . p.	4 1/2	355.026	61	67	17.536	42	38	13.039	12	+	4.497	30	397.291	68	2)
Brzeżany*) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Buczacz *) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Dobromil . . . . . m.	5	528.041	07	?	24.024	04	?	13.403	76	+	10.620	28	538.661	35	
Dolina*) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Drohobycz . . . . . m.	4	2,050.960	50	64	30.767	99	89	35.179	36	-	4.411	37	2,084.613	10	3)
Gorlice *) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Horodenka *) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Jarosław*) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kałuż . . . . . p.	4 1/2	860.127	58	85	48.478	24	93	49.703	79	-	1.225	55	876.678	61	4)
Kołomyja . . . . . m.	4	4,346.835	70	424	137.397	23	358	121.762	03	+	15.635	20	4,444.516	07	5)
Kraków *) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kraków . . . . . p.	4	15,453.748	59	1342	1,073.802	14	1427	1,046.955	01	+	26.847	13	18,480.595	72	
Lwów . . . . . gal.	3-6	77,803.039	59	7100	2,659.618	24	6624	2,234.697	29	+	242.920	95	79,563.055	65	6)
Myślenice *) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Nowy Sącz*) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Nowy Targ *) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Podgórze*) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Przemysł . . . . . m.	4	7,425.092	46	317	111.063	72	312	135.401	76	-	24.338	04	7,400.754	42	
Rzeszów . . . . . m.	4	3,529.736	77	213	91.120	44	237	160.893	41	-	69.772	97	3,459.963	80	
Sambor *) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sanok . . . . . p.	4 1/2	753.318	28	164	127.973	74	47	36.057	88	+	91.915	86	857.863	67	7)
Śniatyn . . . . . m.	5	128.922	25	16	1.348	25	25	3.835	81	-	2.487	81	129.362	87	8)
Śniatyn*) . . . . . p.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sokal . . . . . m.	4 1/2	949.869	43	109	45.999	77	62	41.277	74	-	4.722	03	973.488	62	9)
Stryj*) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Tarnobrzeg . . . . . p.	4 1/2 5	1,038.882	42	43	38.210	06	38	45.054	61	-	6.844	55	1,054.915	96	10)
Tarnopol*) . . . . . m.		—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Trembowla . . . . . p.	4 1/2	895.676	51	93	15.699	64	69	15.952	69	-	253	05	914.362	20	11)
Wadowice . . . . . p.	4	4,310.481	54	284	301.859	98	316	107.282	27	+	194.577	71	4,577.963	09	12)
Wieliczka . . . . . p.	4 1/2 5	3,491.425	99	177	57.469	10	161	133.334	59	-	75.865	49	3,415.560	50	
Zaleszczyki . . . . . p.	4 1/2 5	524.515	86	99	24.870	49	29	5.257	93	+	19.612	50	544.128	36	

*) Do chwili zamknięcia numeru wykazu nie otrzymaliśmy W cyfrze tej miesiąca się odsetki dopisane zdni m 31/12 1905
 1) K 54.777.76, 2) K 7.767.17, 3) K 38.061.97, 4) K 17.776.58, 5) K 82.345.17, 6) K 1,335.095.11, 7) K 12.629.53, 8) K 2.928.43, 9) K 18.597.17, 10) K 22.878.09, 11) K 18.938.4, 12) K 72.603.84.

Nakładem księgarni
Gubrynowicza i Schmidta
 wyszła rozprawa
 Dr. Zygmunta Gargasa
**O krajowym funduszu
 sierocym.**
 We Lwowie 1905, str. 37.

Staraniem Związku galicyjskich kas oszczędności we Lwo-
 wie wydany został:
**„Zbiór norm i przepisów prawnych odnoszących się
 do kas oszczędności. — Lwów 1904”**
 Cena za egzemplarz wynosi K. 2.—, z przesyłką pocztową
 poleconą K. 2:35.
 Wysłankę zamówionych egzemplarzy uskutecznia Biuro
 Związku gal. kas oszczędności.

Wiedeński Bank Związkowy

FILIA WE LWOWIE.

Lwów
 we własnym gmachu przy
ul. Jagiellońskiej l. 3.
 Telefon nr. 57. Dyrekcya
 Telefon nr. 358. Kantor
 wymienny.

Zakład centralny
Wiedeń
 Filie: Augsburg, Z.
 Berno, Budapeszt,
 Czernowce, Grac,
 Prościejów, W Neu-
 stadt i St. Pölten.
 12 kantorów wy-
 miany i kas depo-
 zytow. we Wiedniu.

Zatwiera wszelkie interesa bankowe oraz transakcje w za-
 kres kantorów wymiany wchodzące a mianowicie:
 Przyjmuje wkładki w rachunku czekowym i w rachunku bie-
 żącym. Przyjmuje wkładki na 3-6% książeczki wkładkowe. Opro-
 centowanie rozpoczyna się z dniem następnym po złożeniu
 wkładki a kończy się z dniem poprzedzającym podjęcie wkładki.
 Podatek rentowy opłaca bank z własnych funduszy. **Eskontuje
 weksle**, otwiera kredyty i udziela zaliczki w podkład papierow
 wartosciowych. Przeprowadza wszelkie obroty **gieldowe** na tar-
 gach krajowych i zagranicznych. **Kupuje i sprzedaje papiery war-
 tościowe, waluty i przekazy** na zagraniczne miejsca.
 Wydaje listy kredytowe na wszystkie kraje. Wymienia
 kupony i wylosowane papiery wartościowe. Inkasuje weksle we
 wszystkich miejscach krajowych i zagranicznych. Przechowuje
 papiery wartościowe i zarządza nimi. Ubezpiecza papiery war-
 tościowe przed stratami z wylosowania. Rewiduje bezpłatnie nu-
 mera losów i innych papierów wartościowych, podlegających lo-
 sowaniu. Najkorzystniejsze. Pilne czuwanie nad interesami klien-
 teli. Ułatwienia wszelkiego rodzaju, umożliwione doświadczeniem
 i rozgądzionymi stosunkami w całym świecie kupieckim.

JAN BROMILSKI

we Lwowie ul. Karola Ludwika (Grand Hotel).

Skład papierów, przyborów do pisania i rysowania
poleca wyrobu krajowego

Księgi buchalteryczne, najrozmaitsze z tekstem polskim, księgi kopjowe etc.
Wykonuje księgi i druki dla kas oszczędności podług podanych wzorów, papiery listowe i koperty z nagłówkami, stampile, numeratory, pieczętki papierowe, gumowe i t. p.

Ceny niższe! Stałym odbiorcom opust!

Długoletni dostawca Gal. Kasy Oszczędności i innych Instytucyi.

DOM BANKOWY

Kantor wymiany

SOKAL & LILJEN

kupuje i sprzedaje wszelkie papiery wartościowe i waluty zagraniczne po możliwie najstrajpulatniejszych kursach, uskutecznia pod takimi samymi warunkami wszelkie zlecenia giełdowe zarówno na giełdzie wiedeńskiej jak i na giełdach zagranicznych, wypłaca wszelkie kupony możliwie bez potrącenia jakiegokolwiek prowizyi inkasowej.

Nakładem Związku gal. Kas oszczędności

wyszła rozprawa

Dra Zygmunta Gargasa

Loterya a oszczędność.

Lwów, 1905. str. 68.

Cena za egzemplarz 1 korona.

Do nabycia we wszystkich księgarniach

Bilety wizytowe litografowane

Zaproszenia ślubne i balowe.

ETYKIETY na flaszki, pudełka, puszki itp. jednokolorowe lub barwne.

PAPIERY WARTOŚCIOWE, KSIĄŻECZKI KASY OSZCZĘDNOŚCI I UDZIAŁOWE.

KARTY ADRESOWE, NAGŁÓWKI NA LISTY I FAKTURY KUPIECKIE artystycznie wykonane. DYPLOMY, OBRAZY, PLANY, MAPY, NUTY, OGŁOSZENIA PLAKATY, TUTKI CYGARETOWE, CENNIKI, AUTOGRAFIE i wszelkie roboty w zakres litograficzno artystyczny wchodzące wykonuje wzorowo i na czas oznaczony.

Od roku 1773 istniejąca

DRUKARNIA

wykonuje wszelkie roboty drukarskie od najdrobniejszych, jako to: koperty, listy kupieckie, memoranda, ogłoszenia, druki gospodarskie itp. do najwykwintniejszych tabel, ilustracye, dzieła i broszury. **DRUKI I TABELY DLA KAS OSZCZĘDNOŚCI I BANKÓW.**

Z poważaniem

Piller i Spółka

Lwów, ulica Łyczakowska liczba 3.

BILANSE

Galicyjskich kas oszczędności

za rok 1904.

Kołomyja. Kasa oszczędności.

Stan bierny:		Stan czynny:	
Wkładki	K. 4,247.734 87	Gotówka	K. 44 665 88
Rachunek różnych osób	" 5.246 11	Lokacya na rach. żyrowym Banku austro-węgierskiego filia Kołomyja	" 31.147 03
Giro-obligo z weksli reeskontowanych w Banku Austro-węgierskim	" 342.796 41	Efekta funduszu obrotowego	" 247.136 80
Rezerwa podatkowa	" 1.234 02	Pożyczki hipoteczne	" 2,819.242 21
Rachunek bieżący rezerwy specjalnej	" 139 40	" na zwykłe akta notaryalne	" 23.502 74
" " funduszu emerytury	" 595 66	" na akta notaryalne zahipotekowane	" 27.962 80
Należności stemplowe od zaliczek na zastaw papierów wartościowych	" 15 04	Weksle eskontowane	" 1,185.758 59
Odsedki pobrane na rok 1905	" 25 217 40	Zaliczki na zastaw papierów wartościowych	" 20.982 53
Reszta niewydzielonego zysku z r. 1903	" 8.917 90	Pożyczki gminne	" 1.885 13
Czysty zysk w roku 1904	" 31.523 59	Pożyczka fundacyi jubileuszowej Najj. Pana	" 12.056 24
		Realności nabyte	" 21.390 83
		Koszta procesowe	" 876 84
		Zaliczki na płace urzędników i służb	" 6.013 —
		" zwrotne i do wyrachowania	" 14.174 36
		" " od oddziału zastawki-czego	" 87.718 19
		Zaliczki zwrotne od kasy zaliczkowej	" 6.276 66
		" protestowe	" 45 68
		Wady do licytacyi realności	" 480 28
		Zaliczka z funduszu obrotowego kasy na koszt budowy własnego gmachu	" 69.661 23
		Inwentarz biurowy	" 1.244 51
		Wartość druków płatnych pod ścisłym zarachowaniem	" 1.419 42
		Wierzytelności zaskarżone	" 6.317 76
		Odsedki zaległe za rok 1904	" 32.346 54
		Odsedki w r. 1904 na r. 1905 zapłacone od reeskontu weksli	" 1.095 15
	<u>K. 4,663.420 40</u>		<u>K. 4,663.420 40</u>

Kraków. Powiatowa Kasa oszczędności.

Stan bierny:		Stan czynny:	
Wkładki łączne z odsetkami skaptalizowanemi	K. 17,707.816 12	Gotówka w kasie	K. 210.579 14
Rachunek bieżący funduszu rezerwowego	" 137.272 —	Zaliczki na zastaw papierów wartościowych	" 8.940 —
Rachunek bieżący funduszu emerytalnego	" 232 87	Weksle eskontowane	" 1,780.224 12
Depozyta w gotówce	" 52.972 92	" zaskarżone	" 16.163 13
Odsedki pobrane na rok 1905	" 79.194 71	Pożyczki na hipotekę	" 11,919.851 76
Kaucye służbowe	" 3.000 —	" " skrypta gminne	" 114.529 19
		Zaliczki na pensye	" 14.880 —
Majątek Powiatowej Kasy Oszczędności w Krakowie:		Papiery wartościowe im. wart. 2,908.600	" 2,886.200 40
Fundusz rezerwowy A)	K. 684.415 26	Wartość kuponów bieżących	" 13.208 95
" " B)	" 110.513 98	Odsedki zaległe od pożyczek hipotecznych, gminnych i zastaw	" 124.262 22
" " C)	" 26.565 63	Lokacya kapitału	" 867.209 07
" emerytalny	" 102.326 67	Zaliczki na koszt prawne	" 2.853 09
Saldo zysk za rok 1904	" 73 501 02	Rachunek dobr i realności kupionych	" 81.086 99
		Premie asekuracyjne	" 2.592 22
		Wartość mebli i urządzeń biurowych	" 8.389 36
		Kaucye służbowe	" 3.000 —
		Fundusz rezerwowy A)	" 684.415 26
		" " B)	" 110.513 98
		" " C)	" 26.565 63
		" emerytalny	" 102.326 67
	<u>K. 18,977.791 18</u>		<u>K. 18,977.791 18</u>